

Nr 481

Av herr Christenson i Malmö m. fl., i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 90, med förslag till ny tulltaxa, m. m.

Allmänna synpunkter

En av riktningarna för det arbete, som lett fram till det nu föreliggande förslaget till ny tulltaxa, prop. nr 90/1958, var enligt direktiven till tulltaxekommittén, att revisionen icke i och för sig borde ta sikte på en generell höjning av tullnivån. Den teknik, som tulltaxekommittén använt vid sitt arbete med det nya tulltaxeförslaget, har emellertid resulterat i avsevärda reella tullhöjningar. Sålunda har kommittén för att bestämma tullnivån icke begagnat sig av den hittills vedertagna metoden för denna beräkning, nämligen att basera kalkylen på den s. k. importincidensen, d. v. s. tulluppbörden i procent av den tullbelagda importens värde. Kommittén har i stället utgått ifrån en normaltullberäkning, där varje tillverkad vara antagits böra tillerkännas ett visst »normalt» tullskydd. Tullnivån har därvid beräknats på basis av konsumtionen. På detta sätt har det i detta sammanhang »nya» begreppet konsumtionsincidens använts, d. v. s. den beräknade tulluppbördens värde i procent av den »tullbelagda» konsumtionens värde. Detta innebär således, att även hemmamarknadsproduktionen (exklusive exporten) gjorts till föremål för en fiktiv »tulltaxering». Enligt dessa beräkningar ansåg man sig kunna fastställa en normal tullnivå på konsumtionen av 13 %. Inom ramen för denna »konsumtionsincidens» har kommittén ansett sig ha fria händer att avväga tullbeläggningsen mellan olika varugrupper inbördes. Man har därvid i stor utsträckning höjt tullen avsevärt för betydande varuområden, där importen dominerar, men sänkt tullen för typiska hemmamarknadsvaror, där tullskyddet haft ringa eller rentav saknat betydelse. Som exempel kan nämnas att de föreslagna tullsatserna för trävaror och papper äro väsentligt lägre än motsvarande normaltullsats. I förhållande till nu gällande tullar äro de å andra sidan högre. De föreslagna tullsatserna för läder, textilvaror samt vissa kemikalier äro däremot högre än motsvarande normaltullsats. Även vad beträffar enskilda varor och varuslag kan en tendens till motsvarande system vid tullbeläggningsen konstateras. Kommittén har därför kunnat redovisa en oförändrad eller rentav sänkt »konsumtionsincidens» genom att reducera outnyttjade tullskydd för hemmamarknadsvaror. För de varuområden där importen är av relativt stor betydelse och där nu gällande tullskydd nu bedömes vara utnyttjat, ha emellertid merendels betydande höjningar föreslagits. I fråga om importincidensen har därmed en avsevärd höjning föreslagits. Det kan

således konstateras, att principen för *fördelningen* av det samlade tullskyddet mellan de olika varuområdena är av avgörande betydelse för graden av protektionism i ett tullsystem. I förhöjande riktning har även verkat, att kommittén baserat sina beräkningar på 1950 års penningvärde utan att taga hänsyn till de förändringar i tullnivån, som vid dåvarande viktullsystem uppkom till följd av penningvärdets fall. I stället för en tullnivå av ca 13 % på konsumtionen vid 1950 års priser, hade nivån vid 1954 års priser blivit ca 11 %. En redovisning enligt importtullincidensen visar i själva verket, att kommitténs förslag innebär en höjning med ca 50 % av tullnivån i förhållande till år 1952 då kommittén började sitt arbete. Denna siffra utgör måttstocken för den reella tullbelastningen på importen. Sedan tulltaxeutredningen avgivit sitt betänkande har penningvärdet ytterligare försämrats, vilket innebär, att tullhöjningen skulle bli ännu större om den nu framlagda propositionen realiserades.

Det måste anses tvivelaktigt om kommitténs förslag och därmed även propositionen kan anses vara utformad i överensstämmelse med de angivna riktlinjerna för tulltaxearbetet. En avsevärd höjning av tullarna kan icke sägas vara en i stort sett oförändrad tullnivå. Frågan är om en så markerad höjning är av godo med hänsyn till de integrationsplaner i fråga om en gemensam europeisk marknad, som nu äro aktuella. Vid en övergång till en europeisk marknad skola ju tullarna under en övergångsperiod bli avvecklade i stor omfattning.

De beräkningar av den ökade belastningen på konsumenterna, som redovisas i taxekommitténs betänkande, ge vid handen att kommittéförslaget medförde en icke oväsentlig höjning för den samlade konsumtionen. Även den nu framlagda propositionen innebär en kraftig merbelastning, som dock till följd av de redan år 1955 införda provisoriska tullhöjningarna bedömts vara oväsentlig i jämförelse med dagsläget. I detta sammanhang får man emellertid icke bortse ifrån det faktum, att konsumenterna genom de införda värdetullarna förhindrats och i framtiden i ännu högre grad kommer att förhindras att tillgodogöra sig en relativ sänkning av tullnivån till följd av en sannolikt fortgående penningvärdeförsämring.

Värdetullarnas inverkan

Övergången till värdetullar medför, att den höjda tullnivå, som föreslås, kommer att bli bestående till skillnad från förut varande viktullsystem, som successivt medförde en minskning av tullskyddet vid stigande priser. Denna övergång till värdetullar har också vissa andra konsekvenser. För exempelvis ett mycket stort antal varugrupper på verkstadsindustriens område kommer övergången till värdetullar att betyda kraftiga höjningar. Det gäller särskilt åtskilliga reservdelar och småmateriel. Där vi hittills haft viktull har denna i praktiken ofta icke spelat någon större roll. Tullen kommer nu att faktiskt bli betydande och sätter in på ett område, där kost-

naderna redan nu äro höga, nämligen allt vad service heter på maskin- och fordonsområdet.

Det kan måhända, bl. a. med hänsyn till det utvidgade internationella samarbetet på tullområdet, synas vara ofrånkomligt att övergå till ett system, där tullarna äro utformade såsom värdetullar. Den tull- och prispförhöjande effekt, som ett sådant system på längre sikt medför i förhållande till viktullar borde emellertid ha inneburit, att man gått försiktigare fram med höjningar av nu utgående tullar. Vidare borde det icke ha varit utslutet att för vissa områden och varuslag, om så bedömts lämpligt, bibehålla värdetullarna.

Kommittén föreslog, att Kungl. Maj:t på särskild framställning skulle kunna medgiva tullfrihet för maskiner som icke tillverkas inom landet. Det måste vara ett allmänt intresse att sådana maskiner, som icke tillverkas i landet, kunna införas tullfritt. Icke minst betydelsefullt är detta för industrien, som härigenom skulle befrias från onödiga kostnader. Tulltaxekommitténs förslag innefattar ett praktiskt tillvägagångssätt om vars fördelar man varit ense inom näringslivet.

I viss utsträckning sammanhänger detta spörsmål med frågan om en gemensam nordisk marknad, och finansministern anförde i propositionen att han av detta skäl icke är beredd att nu upptaga kommitténs förslag till prövning. Det synes emellertid icke lämpligt att detta viktiga problem skjuts på en obestämd framtid. Fördenskull synes lämpligt, att Kungl. Maj:t erhåller det föreslagna bemyndigandet att bevilja tullfrihet för sådana maskiner, som icke tillverkas inom landet. Ett sådant bemyndigande resp. direktiv bör givetvis icke utsluta, att man vid handläggningen av berörda tullfrihetsärenden tar en viss hänsyn till förhandlingarna om en gemensam nordisk marknad. Även i fråga om kemikalier, som ej tillverkas inom landet, föreslog tulltaxekommittén dispensmöjlighet. Av liknande skäl som här anförts i fråga om maskiner bör även kemikalier kunna medges tullfrihet efter förordnande av Kungl. Maj:t.

Finanstullar

Tulltaxekommitténs direktiv innehöll bl. a. en rekommendation till förmån för eliminering av tullarna på sådana områden, där inhemsk produktion ej förekommer och där förhållandena äro sådana, att finansstull ej bör ifrågakomma. Med denna utgångspunkt borde i varje fall höjda finansstullar ej ha varit aktuella.

Därför måste man reagera mot den betydande höjning som skett av tullen på fick- och armbandsur under kap. 91. Höjningen av den nuvarande finansstullen från 1 krona per styck till 5 % av värdet innebär i realiteten mer än en fördubbling av den nuvarande tullen. Tulltaxekommittén framhöll i sitt betänkande, att det ur skyddssynpunkt icke föreligger någon anledning att bibehålla tullen på sådana ur. Det enda motiv som departements-

chefen anført för denna tull är »önskvärdheten av att erhålla en såvitt möjligt enhetlig värdetullsats för ur». Det bör emellertid observeras att någon enhetlig värdetullsats för ur icke inrymmes i det nu framlagda förslaget. Den nuvarande tullen bör sålunda kunna bibehållas på en oförändrad nivå. Det sagda gäller i tillämpliga delar även i fråga om tullen på verk till fick- eller armbandsur (91.07) och boetter (91.09).

I Sverige finnes en utbyggd borstindustri som använder *syntetiska och konstgjorda fibrer för borstar*. Dessa sorters fibrer få allt större användning inom borst- och penselindustrien beroende på att motsvarande naturvaror produceras i allt mindre omfattning. Hittills ha dessa fibrer hänförts till stat. nr 243:1 med en tullsats av 0:07 kr. per kg, d. v. s. de ha praktiskt taget varit tullfria i likhet med motsvarande naturalster, såsom borst- och växtfibrer.

Det har i det framlagda förslaget icke fullt klarlagts till vilken huvudgrupp och detaljgrupp som syntetiska och konstgjorda borstfibrer skola hänföras. I varje fall är det stora risker för att tullsatsen blir lägst 8 % och ev. 15 % av värdet, varvid för vissa kvaliteter suspenderad tull t. v. kan förekomma.

För närvarande torde ca 50 ton syntetiska borstfibrer med ett värde av ca kr. 1 000 000:— importeras per år. Detta skulle enligt propositionen innebära en tullbelastning av 80 000 till 150 000 kr. per år mot nuvarande 3 500 kr. Av konstgjorda borstfibrer torde importeras ca 10 ton med ett uppskattat värde av 100 000 kr. Detta skulle innebära en belastning av 8 000 till 15 000 kr. mot för närvarande 700 kr. Någon tillverkning av syntetiska och konstgjorda fibrer för borstfabrikation förekommer ej inom landet.

Med hänsyn till föreliggande omständigheter i detta fall böra syntetiska och konstgjorda fibrer avsedda för borstfabrikation utbrytas ur den eller de positioner, dit de hänföras, och medgivnas tullfrihet.

Bundenhet vid det nordiska förslaget

Då det i propositionen framlagda förslaget avser att underlätta ett senare antagande av en gemensam nordisk tulltaxa, har det på flera punkter influerats av förslaget till gemensam nordisk tulltaxa. Härav följer bl. a. att hänsyn kan ha behövt tagas till skyddsbehov, som något grannland framfört.

Det är emellertid överraskande, att i den föreslagna svenska tulltaxan och även i det nordiska ekonomiska utskottets tullförslag intagits rätt betydande värdetullar för varuslag, som *ej* tillverkas i Norden. Tyvärr förhåller det sig väl så, att genom den tullbeläggning, som skett i förslaget till gemensam nordisk tulltaxa, frågan i varje fall tills vidare låsts på det internordiska förhandlingsplanet. Genom den principiella ställning som man tagit i nämnda förslag synes det måhända svårt att genomföra någon väsentlig ändring i dag i det svenska förslaget.

Man finner alltså här en del punkter där det nordiska förslaget förefaller

mindre realistiskt. Spörsmålet är värt att beaktas då det synes angeläget att man i det fortsatta arbetet på en gemensam nordisk tulltaxa icke känner sig så bunden av det nordiska utskottets betänkande att icke detta kan göras till föremål för revision. Möjligheten till en överarbetning av det nordiska tulltaxeförslaget bör därför hållas öppen.

Det nordiska tulltaxeförslaget har ju karaktären av en kompromisslösning, som framkommit under förhandlingar där man fått ge efter på ömse håll. De strävanden, som bort vara vägledande för de svenska förhandlarna, nämligen att föra en liberal gemensam nordisk tullpolitik, ha givetvis i viss grad hämmats genom att man från svensk sida utgått ifrån 1952 års tulltaxekommittés tullsatser, vilka ju på väsentliga områden innebära en höjning i förhållande till de tullar, som hittills tillämpats i vårt land. Det synes därför desto mer angeläget att man i det fortsatta internordiska arbetet håller möjligheten öppen att göra jämkningar nedåt i de fall där rent sakliga skäl motivera tullfrihet. Bl. a. följande varugrupper torde observeras i detta sammanhang.

I fråga om *glasögonbågar (90.03)* har det nordiska samarbetsutskottet liksom 1952 års svenska tulltaxekommitté föreslagit en värdetull om 8 %. I Finland och Norge förekommer icke någon tillverkning av denna artikel. I Danmark förekommer en obetydlig tillverkning, vars värde enligt uppskattning inom danska branschkrretsar utgjorde 160 000 danska kronor år 1956.

Tillverkningen i Sverige av glasögonbågar är obetydlig. Numera bedrives tillverkning endast av en fabrikant. Enligt en uppskattning inom branschen uppgår den totala årliga tillverkningen av såväl bågar som solglasögon icke till ett högre värde än 200 000 kronor per år; härav torde övervägande delen falla på tillverkning av solglasögon.

Den nuvarande tullen utgör i Sverige och Finland ävensom i Danmark mindre än 1 % av varornas cif-värde. I Norge är tullen något högre men torde knappast uppgå till mer än ett par procent av cif-värdet.

En höjning av tullen till 8 %, som nu föreslagits, skulle utgöra en direkt belastning av konsumtionen på hela den nordiska marknaden, vilken synes orimligt hög med hänsyn till de relativa obetydliga producentintressen, som här skulle skyddas. (Man torde uppskattningsvis kunna räkna med att tillverkningen av glasögonbågar i de fyra nordiska länderna sysselsätter kanske ett dussintal personer.)

Ovan berörda omständighet motiverar i stället att ifrågavarande artikel helt befrias från tull.

I propositionen föreslås tullen för *reservoarpennor (pos. 98.03)* och *guld-stift till d:o (pos. 98.04)* till 10 %. Då någon inhemsk tillverkning av dessa varuslag icke förekommer, synas produkterna i fråga kunna göras helt tullfria.

I fråga om *fotografiskt papper, papp och väv (37.03)* föreslår propositio-

nen en tullsats av 8 % för papper och papp samt 10 % för väv. Förslaget till gemensam nordisk tulltaxa upptar en enhetlig tullsats om 10 % för denna rubrik.

Då med undantag för en mindre tillverkning av fotografiskt papper i Danmark produktion av hithörande artiklar ej förekommer vare sig i Sverige eller i de övriga skandinaviska länderna, saknas ur kommersiella synpunkter motiv för att bibehålla tullarna på ifrågavarande varuslag.

Tullarna på vissa *kameror (90.07 A 1 och 90.08 A 1)* och *delar* till dylika föreslås enligt propositionen utgå med 10 %. För vissa andra kameror och delar därtill föreslås 5 %. Det nordiska tulltaxeförslaget upptar en enhetlig tullsats om 8 % för samtliga fotografiska apparater hänförliga till 90.07—90.08.

I Sverige tillverkas kameror endast i begränsad omfattning, och något krav på tullskydd har ej rests från den svenske tillverkaren, som koncentrerat sig på tillverkning av en specialkamera. I de övriga skandinaviska länderna förekommer över huvud taget inte någon produktion av kameror. Från näringslivets sida har man därför såväl i Sverige som i övriga skandinaviska länder hemställt om en omprövning av den föreslagna nordiska tullsatsen (8 %). Ur kommersiella synpunkter föreligger sålunda ej något motiv för att tullbelägga kameror och delar. Om av andra skäl tullarna på detta område skulle anses böra bibehållas, borde tullsatserna rimligtvis ej sättas högre än 5 %.

Såväl tulltaxekommittén som det nordiska ekonomiska samarbetsutskottet har enhälligt föreslagit, att nuvarande beskattning av sprit för tekniska ändamål skulle avvecklas. Departementschefen har emellertid icke godtagit detta förslag. Till följd av den bibehållna skatten på teknisk sprit har tullsatsen för *sprithaltiga kosmetiska preparat (pos. 33.06 A)* kompletterats med en viktull om 2 kronor per kg av varans nettovikt. Då uttagandet av en dylik additiv viktull avsevärt försvårar tulltaxeringsarbetet och enhälliga förslag dessutom framlagts om ett slopande av skatten å teknisk sprit, bör denna tull avvecklas och tullsatsen för sprithaltiga kosmetiska preparat begränsas till 12 % i likhet med övriga kosmetiska artiklar.

För *delar, beslag och tillbehör till paraplyer m. m. (66.03)* föreslås en tull av 10 % på varuvärdet. Denna tullsats har tillstyrkts både av det nordiska ekonomiska samarbetsutskottet och av tulltaxekommittén. För närvarande utgör tullen för dessa varor 50 öre per kg för ställningar, 80 öre per kg för skaft och för kryckor 25 öre per kg. Den nu föreslagna värdetullen innebär en flerdubbling av tullbelastningen i förhållande till de äldre viktullsatserna. Någon tillverkning av dessa artiklar torde icke förekomma inom landet. Med hänsyn härtill torde tullen för dessa varor kunna slopas.

Särskilda justeringar i tullsatserna

Som inledningsvis framhållits, innebär tulltaxeförslaget en betydande reell tullhöjning. Med hänsyn härtill kan det vara skäligt att tillmötesgå

branschsynpunkter i fråga om justeringar neråt i tulltaxeförslaget. Det gäller här dessa branschers konkurrensförmåga och tullens allmänt prisförhöjande effekt för konsumenterna.

I propositionen föreslås beträffande *pulver och fjäll av aluminium (76.05)* tullfrihet för produkter, avsedda för framställning av lättbetong.

Det undantag från tullplikten, som stadgas för varor avsedda att användas vid tillverkning av gasbetong, bör utvidgas till att avse även pulver och fjäll av aluminium, som äro avsedda att användas som beståndsdel i förpackningsmaterial för smör och andra livsmedelsprodukter.

Sedan ifrågavarande tullbestämmelser utarbetades har den tekniska utvecklingen gått vidare, och patent har sökts för ett nytt förpackningsmaterial för smör och andra livsmedelsprodukter, i vilket en speciell typ av fjäll av aluminium ingår.

Det nya förpackningsmaterialet skall i huvudsak konkurrera med vegetabiliskt pergament, som för närvarande importeras. Genom en tillverkning inom landet av en produkt, i vilken fjäll av aluminium ingår, kan man såsom förpackningsmaterial för smör och andra livsmedelsprodukter använda inhemskt papper, tillverkat på basis av svenska skogsprodukter, och helt eller delvis ersätta importen av vegetabiliskt pergament. Därtill kan man få till stånd en produkt, som troligen kan exporteras till ett stort antal länder, i vilka patent ävenledes sökts.

Genom det nya förpackningsmaterialet har man fått fram en vara, som skyddar smör och andra livsmedelsprodukter på ett sätt som överensstämmer med moderna krav på lagring och distribution. Som en följd härav torde kg-priset för smör kunna hållas några ören lägre, samtidigt som en större lagringsduglighet uppnås. Sålunda böra även pulver och fjäll av aluminium befrias från tull i den mån de användas som beståndsdelar i förpackningsmaterial.

Linser till *bil- och cykellyktor, fyr- och signalanläggningar samt fartygs-lanternor (70.14)* åtnjuta f. n. tullfrihet men skulle enligt propositionen beläggas med en tull av 15 %. Linser till bil- och cykellyktor tillverkas i viss utsträckning i Sverige; uppskattningsvis torde 20 à 25 % av de billyktor, som f. n. äro i användning här i landet, vara försedda med svenska linser.

Linserna till de olika lyktmodeller, som förekomma som standard på olika bilmärken, äro icke standardiserade. Varje lyktmärke kräver sålunda en specialtillverkad lins. Detta förhållande har medfört att den svenska tillverkningen icke sker i större serier utan i regel är en beställningsproduktion, där beställaren själv betalar kostnaden för ritningar och formverktyg. Förutom kravet på sortiment uppställa sig i fråga om dessa artiklar även ganska stränga krav på optisk verkningsförmåga grundade på trafiksäkerhetspunkter.

I gällande tulltaxa ha också nu berörda linser sammanförts med optiska glas och sålunda varit tullfria.

Med hänsyn till vad nu anförts synes det vara motiverat att linser till bil- och cykellyktor med optiska egenskaper även i fortsättningen medgivas tullfrihet. (Motsvarande glas utan optiska egenskaper bör dock givetvis fortfarande kunna tullbeläggas som vanligt glas.)

Något hinder torde — om så för konsekvensens skull är påkallat — icke möta att även medgiva fortsatt tullfrihet för linser, som äro avsedda för fyr- och signalanläggningar samt fartygslanteror.

Under det förberedande arbetet med en översyn av tulltaxan har från olika håll framhållits, att den höga tull som ifrågasatts för radioapparater och delar därtill icke borde drabba sådana elektrotekniska delar, som ej användas inom radioindustrien. Den höga tullen på radiodelar har ju tillkommit som en konsekvens av tullen på de färdiga apparaterna (17 %).

I fråga om *elektriska kondensatorer, fasta eller variabla (85.18)* synes endast en obetydlig del av de fasta kondensatorerna ingå i radiotillverkningen, där de variabla ha så mycket större betydelse. Däremot ha de fasta kondensatorerna en mycket omfattande användning på andra områden, exempelvis i bilelektriska utrustningar, elektriska hushållsredskap, motorer etc. Den svenska industrien torde tillgodose ungefär $\frac{3}{4}$ av behovet av fasta kondensatorer, och något behov föreligger icke av ett tullskydd som är högre än det som eljest anses normalt för den elektrotekniska industrien.

Genom en uppdelning mellan fasta och variabla kondensatorer skulle radioindustriens önskemål kunna tillgodoses, samtidigt som man undviker den tullbelastning, som skulle drabba andra områden inom elbranschen vid en höjning av importtullen till 17 %. Enligt upplysningar från sakkunnigt håll föreligga icke några tekniska svårigheter vid tulltaxeringen i fråga om att särskilja fasta kondensatorer från variabla.

Med hänsyn till det anförda bör tullen för elektriska kondensatorer modifieras så, att fasta kondensatorer tullbeläggas med endast 10 i stället för 17 %.

Slipskivor (68.04) samt slipduk och slippapper (68.06) importeras huvudsakligen från USA, som svarar för ca 60 % av importen. De amerikanska priserna äro emellertid avsevärt högre än de svenska. Även andra leverantörländers priser ligga avsevärt över de svenska. Importen är redan nu möjlig endast på grund av föreliggande kvalitetsdifferenser, men marginalerna äro hårt pressade, och en tullhöjning skulle ytterligare fördyra och försvåra importen av dessa viktiga förbrukningsartiklar för den svenska exportindustrien. Det bör även framhållas, att de inhemska tillverkarna under senare år kunnat öka sin produktion med mer än 20 %.

Mot denna bakgrund torde en begränsning av tullskyddet för dessa produkter vara försvarlig. Sålunda torde

68.04 Slipskivor	kunna tullbeläggas med 7 % i st. f. 10 %
68.06 Slipduk	» » » 6 % » 10 %
68.06 Slippapper	» » » 3 % » 5 %

Ett område, där det kan ifrågasättas om man velat tillskapa en finanstull, är tullbehandlingen av rå linolja (15.07:1). Då avsikten med hänsyn till direktivens innehåll väl knappast kan ha varit denna, torde man i denna del ej ha beaktat, att den svenska tillverkningen av linolja numera saknar praktisk betydelse. Tulltaxekommittén framhåller, att importen under åren 1953 och 1954 ökat kraftigt och att pressningen av linolja inom landet till stor del legat nere. De linfröproducerande länderna ha nämligen i utökad omfattning själva börjat pressa olja för export. Detta överensstämmer helt med de i åtskilliga länder påvisbara strävandena att så långt som möjligt förädla råvarorna i stället för att exportera dem i obearbetat skick. Starka skäl finnas för den uppfattningen, att en återgång till handel med linfrö av tidigare storlek icke kommer att äga rum och att därför även i framtiden förutsättningarna för en svensk tillverkning i någorlunda omfattning måste bedömas som ganska osannolika.

Det är anmärkningsvärt att rå linolja föreslagits bära förbli belagd med viktull. Linoljan intar en nyckelställning inom färgindustrien, vars färdigprodukter i förslaget till tulltaxa helt äro åsatta värdetullar; dels ingår linoljan direkt som råvara i egenskap av bindemedel i vissa produkter, dels utgör den en väsentlig råvara vid framställning av alkyder, vilket varuslag också är belagt med värdetull och i sin tur utgör råvara vid framställning av lacker och lackfärger.

Med anledning av det anförda samt dessutom på grund av den omständigheten, att en tull på linolja skulle medföra en onödig belastning för speciellt byggnadsindustrien, synes tullen kunna helt slopas. De olägenheter som föranledas av den föreslagna viktullen skulle därigenom elimineras.

På grund av vad ovan anförts få vi föreslå,

att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 90/1958 angående ny tulltaxa måtte — med ändring av vad Kungl. Maj:t föreslagit — besluta

- 1) att i tulltaxeförordningen intaga en bestämmelse om befogenhet för Kungl. Maj:t att meddela förordnande om tullfrihet för maskiner och kemikalier, som ej tillverkas inom riket, varvid vederbörande utskott vid sin behandling av detta ärende torde utforma erforderlig författningstext i ämnet,
- 2) att tullen på fick- och armbandsur (91.01) samt verk till fick- och armbandsur (91.07) ävensom boetter till sådana (91.09) skall sänkas från 5 procent till en nivå som genomsnittligt motsvarar nuvarande viktull av 1 krona per styck,
- 3) att medgiva tullfrihet för syntetiska och konstgjorda fibrer för borstar i stället för den föreslagna värdetullen av 8—15 procent.

- 4) att medgiva tullfrihet för glasögonbågar (90.03) i stället för den föreslagna värdetullen av 8 procent,
- 5) att medgiva tullfrihet för reservoarpennor (98.03) och guldstift till sådana (98.04) i stället för den föreslagna värdetullen av 10 procent,
- 6) att medgiva tullfrihet för fotografiskt papper, papp och väv (37.03) i stället för de föreslagna tullsatserna 8 och 10 procent,
- 7) a) att medgiva tullfrihet för kameror och delar därtill (90.07—90.08) eller — om det ej kan medgivas —
b) bestämma en gemensam tullsats av 5 procent för dessa produkter i stället för föreslagna 5 resp. 10 procent,
- 8) att borttaga den föreslagna extra viktullen av 2 kr. per kg för sprithaltiga kosmetiska preparat (33.06 A),
- 9) att medgiva tullfrihet för delar, beslag och tillbehör till paraplyer m. m. (66.03) i stället för den föreslagna värdetullen av 10 procent,
- 10) att medgiva tullfrihet för pulver och fjäll av aluminium (76.05) avsedda att användas för framställning av förpackningsmaterial,
- 11) att medge tullfrihet för linser till bil- och cykellyktor, signalanläggningar och fartygslanteror (70.14) i stället för den föreslagna värdetullen av 15 procent,
- 12) att sänka tullen för fasta kondensatorer (85.18) från 17 till 10 procent,
- 13) att sänka tullen för slipskivor (68.04) från 10 procent till 7 procent, för slipduk (68.06) från 10 procent till 6 procent och för slippapper (68.06) från 5 till 3 procent,
- 14) att medgiva tullfrihet för rå linolja (15.07:1) i stället för föreslagen viktull av 7 kr. per 100 kg.

Stockholm den 9 april 1958

Carl Christenson
Malmö

Martin Larsson

Henning Carlsson
i Huskvarna

John R. Anderson

M. Berglund

Mac P. Hamrin
i Kalmar